

דיני ריבית והלווה

Week 10

שו"ע ק"ס י"ח-כ"ב

שו"ע הרב רמ"ב ט'

משנה ברורה רמ"ב אות ד'

חזון איש יו"ד ע"ב ו'

Please contact us for sponsorship
opportunities

11210

שו"ע הרב רמ"ב ט'

ב' ח מותר ללוות (ה) ברבית של דבריהם לצורך סעודת שבת ויום טוב או לצורך שאר סעודת מצוה אם אי אפשר ללוות בלא רבית :

שלחן ערוך הרב עמוד מס 11 ב (ארי"ח ב) שניאור זלמן בן ברוך מלאדי הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

משנה ברורה רמ"ב אות ד'

ש"חז"ל שאומר הקצ"ה בני לוו עלי ואני פורע: (ד) כדי לכבד השבת. דנמזונות של שבת ויו"ט אם מוסיף מוסיפין לו וכמו ש"חז"ל כל מזונותיו של אדם קלוצין לו מר"ה ועד ר"ה (יג) ויש לזהר שלא יוסיף בהן פן לא קלצו לו כ"כ חוץ מהוצאות שבת ויו"ט והוצאות בניו לת"ת ש"ס מוסיף מוסיפין לו [טור] (יד) לזין ברבית לצורך סעודת שבת או סעודת מלוה (טו) והיינו מא"י או מישראל בדרך הימר. אם שלחו לו דבר מאכל שיאכלנו בשבת לא יאכלנו בחול כ"כ צס"ח ועיין לקמן בסימן תרל"ד ס"ב דדעת הש"ע שם דהעני יכול לשנות צמגנת פורים למה שירצה אף דגזוהו לצורך פורים אכן גם שם יש מחמירין בזה עיין צטור שם: (ה) מפני וכו'. היינו כדי

משנה ברורה עמוד מס 10 ג <קיצור חזון איש> כהן, ישראל מאיר בן אריה זאב הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

חזון איש יו"ד ע"ב ו'

ו) אחרי שכל התשלומין שצחורה משפערין צמטצט נופל הספק במקום שהצמטצות הן של כסף ושל זהב ושל נחשת והצמטצות עלמן נערכין זה כנגד זה ופעמים שזה עולה וזה יורד באיזה מצב נערך דין כל הגזננין משלמין כשעת הגזילה כגון שגזל סאה חטים וכו' דמיו דינר כסף ואחד מכ"ה צדינר זהב שהיו נותנין כ"ה סאה צעד דינר זהב וצשעת העמדה צדין החל

הכסף וסאה ז' מעות של כסף ודינר זהב על מקומו שנותנין כ"ה סאה צדינר זהב, כיולד ישלמנו, אם יתן לו כסף או שוב כסף אחד מכ"ה צדינר זהב או יתן לו כסף או שוב כסף צדינר כסף, ואמרו צ"מ מ"ד ח' דזו שהיא מצבט שיקריה צה משפערין ולמ"ד כספה טבעא משלם לו כסף או שו"כ דינר כסף והגזל מפסיד דעכשו אין לו סאה חטים בתשלומיו שקבל, ולמ"ד דהבא טבעא נותן לו כסף או שו"כ אחד מכ"ה צדינר זהב.

וכן כלום סאה חטים והיתה שוב דינר ועכשו שוב ז' מעין חסור ליפרע סאה חטים חף שידוע שסיבת יוקר החטים לא היתה ממה שנתרצו הלוקחים של החטים או מיעוט החטים צמדינה רק סיבת יוקר החטים הוא מירידת ערך הכסף ושיווי החטים לה ירד נגד הזהב וכשנוטל עכשו סאה חטים אין לו שום חגר מ"מ חסור ליעול עכשו סאה חטים כיון דכספא טבעא ועכשו יש לו צעד סאה ז' מעין חשיב חגר נטר, וכן אם החלו החטים ועכשו כ' מעין צעד סאה רשאי ליעול סאה וחומש [אם עשאה דמיכ] ואין כאן חגר נטר חשיב שסיבת ההזלה היתה מחמת הוספת הקופלין על הכסף או שנתמעט הכסף צמדינה, ואם הסיבה צחטים וגמלא דיש לו צחמת למלוח חגר, מ"מ כל שאין לו עודף צמטצט אין זה חגר.